

som ikke kan afvises, fordi Loven af 1851 har ladet flere Spørgsmaal om Disfentere staa uafgjorte. Da vil Spørgsmaalet komme til Afgjorelse, men saa vil det komme i en tvungende Form for alle Troessamfund, medens det vilde være smukkere, naar Folketirken frivillig i Fordrageligheds Aand aabnede sine Kirkegaarde for Underledestaenkendes Døde.

Sable: Det er blevet mig tilladt under denne Lovs Behandling at rette et Spørgsmaal til den høitæredede Minister, og det sker for at undgaa at gjøre en Sag, der staaar noget i Forbindelse med den foreliggende, til Gjenstand for en særlig Forespørgsel. Der er fra den Valgfreds, hvori jeg er valgt, rettet en Opfordring til mig fra adskillige Sognebeboere, hvorelblandt ogsaa flere Sogneraadsmedlemmer, om at forhøre mig om, hvorvidt det maatte være underledestaendes End og Folketirkens Medlemmer tilladt om Søndagen, naar Skolestuen ikke benyttes paa anden Maade, da at holde deres gudelige Forsamlinger der. De have forgjæves henvendt sig derom til Biskoppen, og som Følge deraf er det, at et Andragende herom er kommet ind til Rigsdagen. Da Grundloven foreskriver, at de, der ikke høre til anerkjendte Troessamfund her i Landet, skulde yde deres personlige Bidrag til Skolevæsenet, og da Almueskolen hos os saaledes ikke synes at være noget kirkeligt eller at have nogen konfessionel Karakter, forekommer det mig rigtig nok ogsaa, at det er overensstemmende med Grundloven, at man, da man bruger Skolestuen til saa mange andre Formaal, heller ikke maatte negte de ikke anerkjendte Troessamfund denne Ret. Jeg tillader mig altsaa at rette det Spørgsmaal til den høitæredede Minister, om der ikke skulde være Leilighed til under denne Sags Behandling at give de Mænd, der have søgt denne Oplysning, et eller andet lille Ord, hvoraf de kunde se Haab om, at en Afgjorelse fra Ministerens Side vilde imødekomme deres Dnske.

Ministeren for Kirke og Undervisningsvæsenet: Jeg vil gjerne strax besvare den Forespørgsel, der er kommen til mig, saa meget hellere, som det jeg kan svare

derpaa, selvsølgelig ikke kan være af nogen stor Betydning. Den ærede Rigsdagsmand var saa god at høre til mig for lidt siden, at han maatte kunde ønske at komme med en saadan Forespørgsel for dog at faae Leilighed til at bringe Sagen paa Bane. Jeg antager, at det egentlig var Maalet dermed og det som for ham vilde være et tilfredsstillende Maal, at faae Sagen bragt frem, idet han ikke kunde vente at faae en Besvarelse fra min Side, som kunde være i nogen Henseende afgjorende. Det er en Selvsølge, at et saadant Spørgsmaal maatte gjøres til Gjenstand for nærmere Dverveitelse og Erklæringer fra de Paaagældendes Side, inden Ministeren nogetsteds og navnlig her i Saleen turde udtale nogen bestemt Dom derom. Det Gnefte, jeg tør sige, er, at denne Sag ganske vist vil blive taget under Dverveitelse, og at jeg skal være tilbøielig til, saavidt muligt, at imødekomme Dnsket om en Benyttelse af Skolestuen til en saadan Brug som den, der har været omtalt, men paa den anden Side maa jeg dog sige, at den Omstændighed, at der efter Grundloven af flige Troesskændere skal svares Bidrag til Skolen istedetfor personlig Afgift til Kirken, efter min Mening ikke nødvendig er afgjorende med Hensyn til en saadan Benyttelse af Skolerne. Der er naturligvis andre Hensyn, der tillige kunne komme i Betragtning. Hvad der har givet Anledning til Forespørgslen, ved jeg ikke, da denne Sag ikke har været forebragt mig, men den vil vel komme frem og blive Gjenstand for nærmere Betragtning, og jeg skal da tage Spørgsmaalet i det Hele under alvorlig Dverveitelse og søge at komme til en Bestemmelse, der saavidt muligt kan fyldestgjøre alle berettigede Dnsker.

Sable: Idet jeg taler den høitæredede Minister for det Svar, han har givet, skal jeg blot bemærke, at jeg, naar Rigsdagen er sluttet, maatte maa udtage det til Rigsdagen stiledede Andragende og tilstille Kirke- og Undervisningsministeren det.

Soyer Møller: Jeg tør maatte forinden Affstemningen gjøre opmærksom paa, at